

Reisverhaal Franse Kust najaar 2021 - 64 dagen Noirmoutier - Île de Ré - Regio Bordeaux - Baskenland tot de Spaanse grens

Zaterdag 28/8

Domaine de Séry in Bouttencourt een mooie eerste stop. We zoeken het glasmuseum op dat net zijn deuren sluit maar de gebouwen op zich zijn mooi om even rond te wandelen.

Zondag 29/8

We reden een kleine 600km. Rijden ging zeer vlot, weinig verkeer, maar de laatste 80km ging via D-wegen langs kleine dorpjes vanaf Nantes tot op **Noirmoutier en île** was als een wandeling door mooie dorpen.

Van op de brug steeg de spanning om het eiland op te rijden en als kleine kinderen joelden we van contentement: "We zijn er!"

We staan op een grote familiecamping, **Hutopia** met staanplaatsen kriskras door mekaar, wel rommelig maar dat scheidt juist de gezellige sfeer.

Vandaag maandag, goed uitgerust, fietsen we naar het centrum van het dorp om sleffers te kopen...want mijn crocs hebben het begeven. Het is even wennen aan dat nieuwe schoeisel want op wolkjes lopen zal hiermee niet lukken.

Op dit eiland zijn drie grote fietstochten. We beginnen met nr 1. We hadden niet echt een idee hoe het hier zou uitzien, mooi! Echt mooi! Het is een totaal ander beeld, wat natuur en behuizing betreft en het is vast en zeker een fietseiland! Uren kan je hier fietsen en slechts nu en dan komen we wandelaars of fietsers tegen. Op het uiterste punt komen we weer terug in de bewoonde wereld, er is veel volk aan de kleine haven en het is marktdag.

We kopen ons een belegd broodje met zalm en in de duinen smaakt dat als een klein feestje.

Zonder het te beseffen hebben we 30km op de teller.

Het deed deugd, de frisse wind door de haren en de geur van de zee. De zee zoals die bij ons ook ruikt. Dit is het waarvoor we gekomen zijn.

Dinsdag 31/8

In de voormiddag fietsen we naar het dorp want het is nu hier markt. We kunnen toch niet zonder verse vis op een eiland midden in de zee. Na enkele aankopen in de supermarkt en een lunch in de schaduw fietsen we na de middag langs de marais en door mooie witte dorpjes. Ooit stonden er 40 molens op dit eiland, nu nog een kleine 10. De molens staan bijna met hun voeten op het strand om de eerste zeewind op te vangen in hun wieken. In de tijd dat er nog veel graanvelden waren, waren het drukke tijden voor de molens. Niet alleen voor het graan maar ook om zeewater in de kleine kanaaltjes naar de zoutmeren te sturen.

Rond de klok van 17u kan je bij veel zoutmeren terecht voor uitleg. Zeewater heeft per liter 35gr zout, maar in de zoutpannen haalt men 300gr uit 1 liter water. De zon en de wind zijn de bondgenoten van de zoutpannen. Op een goede dag kan men tot 4 keer zout scheppen. Als het één dag regent duurt het 3 dagen vooraleer men terug zout kan scheppen. Van februari tot oktober zijn het zoutmaanden, tijdens de wintermaanden worden alle zout bekkens onder water gezet.

De twee zoutschepsters doen dit werk samen, ze bewegen met hun lange zoutschep sierlijk over de bekkens. De ene schept "fleur du sel" uit elk hoekje, de andere schept pas daarna het grijze zout vanuit het midden van het bekken. Voor dit witte goud moeten ze hard werken. Het zout dat je nu koopt is dat van vorig jaar, dan is het zeker droog genoeg voor gebruik.

Ik weet niet of het nu de vis was of het zout van **Noirmoutier**, maar ons avondeten was heel lekker!

Donderdag 2/9

Het was een mooie warme dag, die zoals steeds begon met koude wind. Wij konden buiten ontbijten omdat we beschermt zaten naast de mbh. Halfweg de voormiddag verminderde de wind en werd het 28°. Ik vroeg me af of dit in deze tijd van het jaar altijd zo was.

Groot was onze verbazing toen we hoorden dat dit de laatste tien dagen een nooit eerder gebeurd fenomeen was! Normaal trekt de zee zich een kilometer terug waarbij het strand lekkers aanbiedt dat je zomaar kan

oprapen. Van oesters, tot kokkels, messen, mosselen, enz... maar nu bleef het water 5m hoger staan en hebben wij nooit laag waterstand meegemaakt.

Op de camping zijn er wel wat seizoensbewoners, Parijzenaars die hier van mei tot eind september verblijven. Ofwel op de camping ofwel in een vakantiehuis.

Het eiland is ongelooflijk net en proper, we kunnen niet zeggen dat we papiertjes of plastic hebben zien liggen. Maar de wind heeft overal een laagje stof opgelegd. Vele zandwegen zijn vermengd met gemalen oesterschelpen, alles is zo droog dat het grijs-witte stof overal inkruipt.

3/9 Notre Dame de Riez - Domaine de Renardieres

De voorruit van ons Elna kreeg een goede poetsbeurt voor we vertrokken naar Notre Dame de Riez. Het is hier een parkgevoel en heel rustig! Het geruis vd zee op de achtergrond wordt vervangen door zacht geritsel van de bladeren en de vogeltjes die vrolijk fluiten.

En... er is een zwembad! Dat gaan we eens uitproberen want we hebben dit jaar nog niet gezwommen. Het lijkt wel een serre, maar met zwarte profielen en het is er heerlijk warm en het water ook! Zo hebben wij het graag!

We ontbijten buiten, naast onze mobilhome en uit de wind aan een mooi gedekt tafeltje, vers stokbrood, goei boter, pot choco,verse fruitsla, youghurtje en thee. Het is nog stil maar beetje bij beetje wordt de camping wakker. We lezen de krant op onze tablet, het "nieuws" stopt nooit.

In de blauwe buscamper met Britse nummerplaat die een eindje verder staat is het nog stil. Het is een camper waar het dak schuin naar boven staat en de wanden uit tentenstof zijn. "Daar bij die Engelsen is er nog niet veel beweging" zegt mijn man. Maar zijn woorden zijn nog niet volledig uitgesproken of de beweging begint....op en neer...op een welgekend ritme. Heel die blauwe camper gaat op en neer...het gaat er heftig aan toe.

En dan stopt het... na een tijdje komt de vrouw naar buiten, trekt haar ponnetje recht en zet zich in het ochtendzonnetje. Dan komt de man wat later ook, draagt enkel een korte broek, zet zich in de zetel benen wijd uit mekaar, handen gekruist achter zijn hoofd en kijkt naar de blauwe lucht.

Zaterdag 4/9

In **Notre Dame de Riez** is een grote kerk, een bakker, 2 kappers, een klein supermarktje en dat zal het zowat zijn. We maken een fietstocht en volgen de genummerde pijlen. Het is zalig fietsen, prachtige natuur, een mens zou vergeten dat ook dit de Vendée is. De fauna en flora is mooi! Langs de kleine rivier staan veel vlinderstruiken waar de vlinders maar ook vogeltjes en libellen gretig gebruik van maken. Ook een lange bomenrij zorgt voor schaduw en koelte. Door het overstromingsgebied loopt een brede gracht die opgedroogd is, de barsten in de bodem lijken wel puzzelstukken. Maar dan verandert het fietspad in een karrenspoor en wat later tot gewoon een streep in het veld. Hobbelig en bobbelig en volledig door mekaar geschud zijn we er geraakt. Niet moeilijk dat we hier geen mens gezien hebben.

We komen voorbij **Le Bourinne**, een traditionele boerderij met erf en bijgebouwen uit het verleden van de Vendée met rieten dak en lemen muren zoals wij ze min of meer kennen van in Bokrijk.

We reden langs de Franse boeren-buiten gehuld met de nodige parfum d'amour terwijl de koeien rustig hun etentje nog een keertje overdoen.

Zondag 5/9

We fietsen langs rustige lege wegen, naast velden, door bossen en nu en dan kwamen we een auto en ook een paar fietsers tegen. Zonder het te weten komen we bij het middeleeuws **Chateau de Commequieres**. Een achthoekig kasteel met 8 torens. Alleen de muren staan er nog en bewaren herinneringen uit woelige tijden van weelde en rijkdom van vooral van harde strijd.

Wat verder stond een wegwijzer naar de **Dolmen**. En wat voor een! Het was er heel stil... de herinneringen en verhalen die deze dolmen bewaren, zullen er van leven en dood zijn. De Kelten hebben ook hier hun tafel of steen gebouwd, een grafmonument uit respect voor diegenen die hen voorgingen in de dood...

Het was 29° en een sprong in het zwembad deed deugd!

Maandag 6/9

Het gaat behoorlijk warm worden, er worden 34°voorspeld.

In de vroege voormiddag doen we een toertje met de fiets in de naburige natuur van het dorpje. We doen

enkele boodschappen en kunnen er weer enkele dagen tegen. De mooie houten bruggetjes maken fietsen leuk en de pic nic plaatsen zijn uitnodigend voor een hapje.

Ook vandaag eindigen we in het zwembad en doen voor de rest niet veel. Het is toch vakantie voor iets.

Dinsd 7/9

Morgen verplaatsen we ons, dus onze laatste dag en we gaan betalen. De camping kent alleen cash geld, geen betaling met de kaart.... we moeten terug naar Commequieres want daar is een bank. In de plaatselijke supermarkt krijg je geen extra geld want dat zou zwart geld betekenen, vertelt de kassier ons. Tja het zou gemakkelijk geweest zijn. Dus wij naar het volgende dorp terwijl de temperatuur per minuut stijgt. We belonen onszelf met een koffietje en maken nog wat foto's van de mooie huizen en het kleine stationneke. Onder de bomen is het koel, stokbrood, kaas, ham, sla, tomaat, komkommer en een wit wijntje. We hebben lang en gezellig getafeld onder de koelte van de bomen.

Na de middag gaan we zwemmen, we zijn er alleen. Een douche spoelt ons proper. We bakken scampis met look en restjes van deze middag, het is te warm om veel te eten. Als de avond valt nemen de vleermuizen het luchtruim over waarbij ik moet denken aan verhalen van vroeger waarbij die beestjes in je haar nestelden...brrrr We laten ze rustig instekten vangen...de kleintjes wachten erop!

Woe 8/9

We verplaatsen naar St Hillaire de Riez, camping Sion. De meest korte rit ooit want na een kwartiertje zijn we er al. Mooie camping met ook een verwarmd zaalig zwembad.

We straten met een wandeling op het strand. Eerst moeten we door een strook dennenbos, les pins de marin, zoals men hier zegt. Ze staan scheef van alle wind die ze hebben getrotseerd om het interland te beschermen van de grootste wind, want de camping ligt in feite in een overstromingsgebied. Bootjes dobberen op de oceaan en hier en daar zijn er zwemmers. Het water is koud!

Do9/9

We fietsen de volgende dag een stuk vd cirkel rond **St Hillaire**. We zijn op tijd terug want er werd regen voorspeld, maar die hebben we niet gezien. Wat we wel hebben gezien was een enorme viswinkel met een enorme keuze aan verse vis en verse zeevruchten. We doen ons tegoed aan al dat lekkers en fietsen een versnelling hoger om de vis in de koelkast te leggen.

Vrijd 10/9

Nu doen we de volledige cirkel met doel **St Gilles Croix de Vie**. Dit dorp staat bekend o.m. voor zijn pittoreske schilderachtige straatjes. Heel mooi! En de fietstocht er naartoe ook want we volgen de kustlijn met elke inham en elke pier. We willen een kleine hap eten als lunch en terwijl we naar een kleine eetgelegenheid fietsen, lig ik op één seconde pardoes op de grond, bovenkop mijn fiets. Niets gebroken maar wel bont en blauw! Terwijl ik dit typ, de avond erna, doet alles nog ongelooflijk zeer.

Zat 11/9

We komen na 109km toe in Fontenay le Comte. Een historisch stadje dat in volle Renaissance zijn gloriejaren kende. De handel bloeide als nooit tevoren. De fontein, waar nu ondrinkbaar water uitvloeit was in 1546 gebouwd om de bewoners vers drinkwater te bezorgen. Dit kwam de gezondheid vd bewoners ten goede.

Tot Napoleon er anders over besliste, was Fontenay de hoofdstad vd Vendée, en vervangen door La Roche sur Yon.

Billiard werd hier geboren en was een belangrijke pion tijdens de onderhandelingen bij het ontstaan van België en Leopold I tot eerst Koning aan te duiden.

De straten ademen nog geschiedenis uit, de huizen zijn soms in erbarmelijke toestand, kreunen nog onder lief en leed van zoveel generaties, maar ze geven ons een beeld van heel vroegere jaren.

Een tuin van lang vervlogen tijden wordt wel mooi gepresenteerd met medicinale kruiden en o.a. een perensoort die wij niet kennen: boterpeer.

Is het de villa in het park Baron of het park met een villa, we weten het niet maar beiden zijn mooi en rustgevend. Het hotel de ville en het chateau zijn mooi bewaard gebleven en pareltjes in dit verhaal van de Franse geschiedenis.

We hebben deze stadswandeling te voet gedaan, fietsen durfde ik even niet. Rustig aan met beide voetjes op de grond....

Zondag 12/9

We komen aan midden op het eiland Île de Re. Wat een drukte is dit! We hebben de voorbije weken steeds rustige plekken aangedaan, maar hier ?! Echt zoveel volk! Naar het schijnt is het hier, behalve de maand januari, altijd druk. We wandelen door het bos naar het strand, het is een mooi lang strand zover we kunnen zien. De wandeling doet ons deugd, dit voelt als zalige zomer. En als de zon ondergaat lijkt de hemel op een mooi schilderij...

Ma 13/9

We reden deze morgen met de bus naar **St Martin**. Aan de rand van het stadje moesten we overstappen op een gratis elektrische Navette. Maar die kwam niet....(zat nog in de stekker ?)
We gingen dan maar te voet. We kwamen de reuzenezels tegen. Langjarige ezels en de grootste in hun soort. Ze houden de graspartijen rond de stadsmuren kort. Vroeger deden ze dienst als lastdier om zowel oesters, mosselen als zout naar de stad te brengen voor verkoop. Een jongeling had te doen met die ezels die vol insecten zaten. Hij ging een oud hemd halen en kleedde de ezel ermee aan. Van het ene kwam het andere en op de duur hadden de ezels broeken aan van lappen stof.
Achter elke hoek en kleine straatjes werd het mooier en mooier. Binnen de stadsmuren van het oude fort is er een gezellige drukte, vooral rond het haventje. We genieten van lekkers uit de zee, verse oesters en aansluitend een slaatje met zeevruchten, veel groentjes en een wijntje erbij. We wandelen het haventje rond, en kopen ons een zonnehoed. Jan eentje dat hier blijkbaar iedereen draagt en ik hou het bij een strooienhoedje.

Di 14/9

Een wandeling in volle natuur achter de camping brengt ons tot ons eigen verbazing bij een enorme wijngaard, dat hadden we op dit eiland niet verwacht. Wijnen van Île de Re zouden erg gegeerd zijn en worden jaar na jaar bekender....en duurder. Een half uur later zitten we tussen de marais en langs het oesterhuis kunnen we niet zomaar passeren. Met een zak oesters, een zak mosselen en een pot verse vissoep stappen we terug, want deze zeevruchten willen we zo vlug mogelijk in de koelkast krijgen.
Het was lekker, de vissoep met broodjes besmeerd met zelfgemaakte aioli en gemalen kaas en daarna de oesters. De mosselen maken we morgen klaar.

Woe 15/9

We fietsen naar één vd mooiste dorpjes van Frankrijk. Ook **Arse en Re** staat op de lijst. De weg ernaartoe los door de marais is druk met fietsers en voor mij is het terug fietsen min of meer spannend en zeker niet met de voorrem remmen!
De luchten boven de marais is grijs maar het is warm. Het dorpje is mooi. De gedroogde bloemen geven ons toch een beeld hoe kleurrijk het hier in het voorjaar en in de zomer moet zijn. We eten koffiekoekjes op een bankje en fietsen naar een volgend dorpje waar het veel minder druk is maar zeker ook zo mooi.
De kleine mosselen, enkel met sjalot, in de hapjespan zijn vlug klaar.
De oesters en de vissoep van gisteren en de mosselen van vandaag, de smaken van dit eiland zijn overheerlijk!

Do 16/9

We vertrekken en proberen om op een camperplaats te staan, maar - zoals we wel konden denken - bomvol!
Maar we hadden een alternatief. Aan de andere kant van het eiland, la coté sauvage, is ook nog een camping, daar zijn we nu.
Een verkennend fietstochtje bracht ons bij de supermarkt en een apotheker waar ik een steunverband heb gekocht voor mijn pols. De pijn is te erg tijdens het fietsen. Maar de rekening !!! Ik heb vorig jaar bij Action een steunverband voor mijn knie gekocht van 7€, hetzelfde merk verkoopt de apotheker hier voor 56€!!!!

Vrij 17/9

Onze fris gewassen lakens hangen op en we fietsen weer een einde verder. De natuur tussen **St Marie de Re en La Flotte** is groen, wijngaarden zover je kan zien en als het van de druiven afhangt, zal 2021 als een goed wijnjaar genoteerd worden. Het fietspad loopt naast een D-weg en al snel zijn we in La Flotte. Dit is een verkleinde kopie van St Martin. Het is er veel rustiger maar ook mooi. Ook dit dorpje staat op de lijst van de mooie dorpen in Frankrijk. We kunnen foto's blijven maken, de kleine straatjes stralen rust uit en het lijkt wel of de tijd hier veel trager tikt. Het is hier goed, mooi en rustig wonen vertelt een dame ons. Dat geloven we terstond! Ondertussen zijn de lakens gedroogd en slapen we in een fris opgedekt bed.

Za18/9

Deze nacht heeft het eventjes geregend, ik ben de hemel dankbaar voor de tijdskeuze, want ik wil toch nog een machientje laten draaien. De wind staat goed en de grijze wolken zijn verdwenen. We maken een mooie strandwandeling langs de vloedlijn met de voeten in het water en als 's avonds de zon ondergaat kleurt de hemel oranje-rood en weten we nu al dat er morgen wind zal zijn.

Zo19/9

We rijden naar het beginpunt van het eiland, de brug. Volgens Jan staat die brug zo te zien "banaan. Als je erover rijdt, lijkt ze toch kaarsrecht!? Het is een mooie fietstocht met wijngaarden aan de ene kant en de oceaan aan de andere kant. Vanavond gingen we uit eten en genoten we van een aperitiefje en wijn van dit eiland. De eend en tonijn waren overheerlijk. Dit was een mooie afsluiter! De sterrenhemel boven île de Re is adembenemend! Op dit deel van het eiland is met zeer karig met verlichting. Op de wandelpaden van de camping bevinden zich kleine lichtblokje om de 20m. Eigenlijk lichtjes als niemendalletjes maar ze leiden je naar de juiste plek. Als ik die sterren zie dan denk ik aan vele mensen die in de sterren het leven na de dood zien... iemand die gemist wordt in een gezin, gemist bij vrienden, iemand die zo geliefd was...

Ma 20/9

We rijden een kleine 100 km verder tot in **St Palais sur Gironde** waar sommige huizen wel kleine paleisjes zijn! Een wandeling langs de rivier, die van hieruit wel een zee lijkt, is verrassend mooi met rotsen en afwisselend een kleine baai.

Di 21/9

We fietsten vandaag langs de kust naar **Royan**. Daar staat een betonnen kerk en die willen we wel eens zien. In WOII is Royan fel getroffen door zware bombardementen. In 1958 is een nieuwe kerk opgetrokken op de plek vd vorige Renaissance kerk Notre Dame. Wat een mastodont! indrukwekkend! Het ruikt er zoals in een oude kerk maar het voelt anders aan, hedendaags. Er zijn trappen en wandelgangen en de gregoriaanse gezangen brengen sfeer. Sommige glasramen zijn in 3D en steken er glazen staafjes naar binnen.

Woe 22/9

Meschers sur Gironde, we staan bij een kleine haven op de **capitainerie** met zicht op de bootjes die pas dansen op het water wanneer de sluisen het bassin doen vollopen. We genieten van een aperitiefje en een bruschetta...maar het formaat verraste ons wel, het werd een hele boterham. De kustlijn op de postkaarten is er een met de houten "cabanes" of vissershuisjes op vier palen, vanwaar bij hoogtij gevist wordt. De ene cabane is al mooier dan de andere maar leveren mooie foto's op.

Do23/9 **Talmont**

De motor van onze mbh was nog niet warm gedraaid of we hielden al terug halt. Het middeleeuwse dorpje hadden we gisteren al in de verte gezien, het staat met de voeten in het water zou je kunnen zeggen. Het is er heel rustig. De kleine smalle straatjes leiden allemaal naar het kerkje dat zo mooi is door zijn eenvoud! Zwaluwen vliegen af en aan en in en onder de dakpannen. Het oude schooltje is nu een klein museum en toerisme kantoortje. Restaurantjes? Uiteraard en kleine snuisterwinkeltjes ook.

We blijven hier een dagje staan en van op een bank turen we over de zee...er is niet veel te zien en toch ALLES! Het verveelt geen moment, we zeggen niet veel, een zucht van contentement, van voldoening, zegt meer dan genoeg! Dit mooie vergezicht houden we een dagje voor ons. Gelukkig is er een broodautomaat waar we een stokbrood uithalen, knapperend vers. Meer hadden we niet nodig.

Vrij 24/9 Blaye - Chateau Marquis de Vauban

We reden door kilometers lange wijngaarden, zover je maar kon zien. Hier wordt de Pineau en de Cognac geboren! Hoe dichterbij Bordeaux komen, hoe meer Blaye zien we de Bordeauxdruiven groeien. Het landschap is heuvelend mooi!

We hebben genoten van de groene route tussen al dat druivengroen. Ze hangen vol, bezwangerd te wachten om geoogst te worden, volgende week is het zover! Dan wordt er gedurende anderhalve week elke nacht geoogst. Op die manier blijven de druiven fris en moeten ze niet geplukt worden onder de toch nog warme septemberzon. Vandaag kregen we een rondleiding in de wijngaard en het hele wijnverhaal. Rond de wijngaard staan rozenbottelstruiken. Die vangen insecten en parasieten op zodat ze niet tot bij de druiven geraken. Er wordt belang gehecht aan de diversiteit van het domein: er staat een immens grote magnolia, een cikoya, dennenbomen, grassen tussen de druivenstokken om de opwarming van de aarde tegen te gaan. Op sommige plaatsen worden schapen ingezet om de grassen kort te houden. Het vocht blijft aan de wortels want deze druivelaars staan op kleigrond in combinatie met kalk. Er is allemaal over nagedacht.

De citadel werd in kleisteen opgetrokken aan de hand van architect de Vauban ook hofarchitect van Louis XIV. De Nederlanders hebben invloed gehad op de export van cognac. Ze hielden de eiken cognacvaten bij om daarin hun brandewijn te laten rijpen.

Zo26/9

Na 48u op het winddomein moeten we afscheid nemen. Vriendschappen in het Frans werden gesloten en beklonken met de nodige aperitief en hetgeen ieder gauw bijeen graaide en als hapjes op tafel bracht. Daar zaten we dan met z'n allen in de schaduw van de grote magnolia waar de lachsalvo's in alle talen hetzelfde waren. We blijven toch een dagje langer in Blaye en stallen ons aan de overzijde op een nieuwe camperplaats. De geschiedenis van Blaye is niet alleen de citadel die 50 000 manschappen kazerneerde, maar ook de belangrijkste haven die alles wat van en naar Bordeaux vaarde controleerde. De Britten moesten op afstand gehouden worden. De Nederlanders toen al sterk in handeldrijven en bevloeiing van de winddomeinen van de Médoc waren dan weer wel graag gezien. Ook omwille van de kaviaar was Blaye zeer gekend, tot de Russische kwalitatief beter bleek. Morgen nemen we de Ferry en varen we naar de overkant vd Gironde, ons Elna mee de boot op!

Ma 27/9

We vertrekken goed op tijd om op de veerboot van 9u te kunnen. Nog een laatste blik op het Château waar Vauban ooit de plannen tekende voor de Citadel.

We staan een half uurtje voor vertrek mee in de rij voor de veerboot. Ik loop nog gauw om brood. Jan heeft ondertussen koffie gezet en de tafel gedekt, maar hij had niet op de tijd gelet. Vlug vlug alles weggestoken en rijden maar, de veerboot op! Na een kwartiertje waren we al aan de overkant. We zetten ons op een zandweg om rustig te ontbijten.

We rijden door de Médoc richting Phare de Richard. Het grote succes van de Médoc is mede te danken aan de Hollanders die met kennis van zaken en door ervaring in eigen land, de dijken verstevigden en kanaaltjes hebben gegraven zodat de bevloeiing van de wijngaarden optimaal was.

Het ene château naast het andere, met mooie inrijpoorten met bloemenperken en enorme loodsen. De druivenpluk is begonnen! Op de ene wijngaard volautomatisch, op de andere zien we overal hoofden, daar gebeurt de pluk nog door gastarbeiders.

Le Phare de Richard is een kleinere vuurtoren maar trekt veel wandelaars aan voor een wandelpad langs de Gironde. En dat is wat wij ook gedaan hebben, een lange wandeling langs het water.

Het werd er pikdonker, want de phare brandde niet... op het hondengeblaf na dat van heel ver toch de stilte heeft verbroken, was dit een zalige plek!

Di28/9

De zon staat al boven de Gironde als we wakker worden. We ontbijten op ons dooie gemakje en eens we goed en wel aan het bollen zijn vliegt er een fazant op! Van links naar rechts, op een meter hoogte en net voor onze wielen! "Da was er bijna ene voor de pot!" roept Jan. We schateren het uit terwijl we toch bekomen van het verschieten. Tja, met wild weet je nooit...

We komen aan op het uiterste puntje van het schiereiland Le Verdon sur mer. Vandaag probeer ik nog eens terug te fietsen, maar mijn pols is nog steeds niet in orde.

We maken een mooie trip langs de kust en een wandeling op het strand.

De oudste vuurtoren v Frankrijk (1611) is **le Cordouan**, al meer dan 400j oud en 311 treden boven de Atlantische oceaan, een pronkstuk en staat op de lijst van Unesco. Er zijn op de 7 verschillende verdiepingen galerijen, een koninklijk appartement, een slaapkamer en ook een kapel. Onder het waterpeil bevindt zich een stookkamer. Bij laagtij kon men zo binnenwandelen, maar hoogtij was er wel nodig voor de bevoorradingschepen. Deze vuurtoren wordt ook het Versailles dans la mer genoemd. Hij doet nog steeds dienst, zijn lichtstraal is tot meer dan 40km ver te zien.

Woe 29/9

Het was ongewoon stil aan de rand vh water...maar rond 04u begon het zachtjes te regenen en volgden er wel goed voelbare windstoten. Het werd dus toch een woelige nacht...

Na het ontbijt rijden we door de regen naar het **Bassin d'Arcachon**. Langs het oosten reden we heen, nu nemen we de westzijde. Smalle wegen, heel small! Als er een tegenligger, en zeker als het een vrachtwagen is, dan is het maar juistekes breed genoeg. De achterwielen staan iets verder uit elkaar dan vooraan, maar Jan weet ons Elna op het juiste spoor te houden. We zijn in Arés, dorp aan het **bassin d'Arcachon**.

Do30/9

We sliepen tot 9u! We hadden wat slaap in te halen.

Na het ontbijt maken we een schoofzakske en we vertrekken voor een wandeling richting strand. En het is een heel lang strand! Het is er stil, de zee is heel ver weg zodat we zelfs geen golfslag horen. De bootjes liggen op het droge, de meeuwen schreeuwen en wanneer we een voor ons ongekend geluid horen, kijken we achterom. Het is de vleugelslag van 2 witte zwanen die laag boven het water vliegen. We komen na anderhalf uur aan een stukje bewoonde wereld en nemen een koffietje. Op de terugweg zetten we ons voor een hapje en zien we de zwanen terug die volop met hun hapjes bezig zijn. Snoezen op het strand, niks te zien, niks te horen, het was zalig!

Vrij 1/10 Rauzan, camping le vieux chateau

Het weerbericht voor de kust ziet er allesbehalve schitterend uit. Er worden rukwinden tot 100km/uur voorspeld. We besluiten van een goede 100km landinwaarts te rijden. We kwamen terug in de bewoonde wereld! Drukte op de ring rond Bordeaux met in de tegengestelde richting een file van enkele kilometers.

We komen toe in een klein oud dorp Rauzan. De camping ligt aan de voet van de restanten van het oude kasteel. Het is rustig weer en we gaan op verkenning, een hele klim naar boven. Dat het dorp oud is vertellen de huizen en de gevels. Maar de meest moderne apotheek is hier dan wel te vinden. Bij het info toerismekantoor komen we wat meer over de bezienswaardigheden te weten. Bij valavond komen we nog eens terug om de verlichte straatjes en kasteel te zien.

Za 2/10

Het is markt, we doen de klim nog een keertje over om de dag sportief te beginnen. En wat een markt!

Met 7 kramen: groenten en fruit, kaas, oesters en vis, eieren, paëlla, honing en een tupperwarekraam. We waren vlug rond.

Om 14u zijn we bij de ingang van de **Grotte de Celestine**. We moesten een extra paar sokken meebrengen. We krijgen papieren sokken om dan de laarzen aan te trekken die bijna tot aan mijn billen kwamen en een papieren haarnetje voor onder de helm. We dalen via een wenteltrap 13m naar beneden. Het is er altijd, winter en zomer, 14gr. We wandelen door de enige ondergrondse rivier van Frankrijk, ontdekt door een kruidenier die bij toeval de grot ontdekte onder zijn kelder. Het is er mooi! We blijven anderhalf uur daar beneden en gelukkig dragen we een helm want dat is wel degelijk nodig. Stukjes afbreken? Beter van niet want dat brengt je 2jaar gevangenis op en 13000€ boete.

Sommige wanden glinsteren alsof het ijs is, de stalagieten en stalagmieten zijn miljoenen jaren oud, de

verschillende vormen en kleuren lijken te dansen in de schijnwerpers van de 15 verlichte helmen. Het was een mooie belevenis daar beneden. Foto's nemen mocht niet, we bewaren de herinnering wel levendig. Dan wandelen we een eind verder naar de **grootste wijnkelder v Frankrijk**. 3 verdiepingen onder de grond met 6000 vaten wijn! Buiten staan enorme gekoelde citernes met duizenden liters wijn en dan verneem je dat België mee van de grootste afnemers v Franse wijnen zijn, dan is het tijd om te proeven...en dat proeven bleef duren....het waren glaasjes om ter lekkerst! Als de avond hier valt ? Dat hoor je. De uil begint zijn "oehoe" zodat de zon weet dat het tijd is om onder te duikelen.

Zo3/10

Het heeft geregeld geregend deze nacht. Als het zacht regent is het niet erg, daar slaap je door. Maar als het giet...dan word je wakker. Niks aan te doen, we schikken ons naar de grillen van de natuur.

We rijden 254km met regen en wind in de rug. Maar we worden beloond als we een plekje vinden in **St Jean de Luz**. Het is een ereplaats op de eerste rij. Ons Elna avec un point de vue, **camping Interplages**, niet ver van Biarritz. Ik denk dat we van hieruit mooie uitstappen zullen kunnen maken.

Ma4/10

Als we wakker worden is de grijze zee van gisteren blauw! Het witte geweld van de golven vliegt naar alle kanten, de zee is in volle gang!

Na het ontbijt vertrekken we en gaan we langs de Baskische corniche wandelen richting St.Jean de Luz. Het is een prachtige wandeling van anderhalf uur wanneer we St. J de Luz daar beneden zien. De bouwstijl is hier totaal anders. De stenen huizen hebben iets van een Zwitserse chalets, maar dan toch ook weer niet. Maar mooi zijn ze wel. We vinden een restaurantje op het plein voor **het huis van Louis XIV** waar hij met Maria Theresia van Oostenrijk woonde. Er hangt een gezellige sfeer. We kiezen een slaatje. Het is een schotel met haring, wortelen en aardappelen, fijn afgekruid en heel lekker. Een typisch gerecht van hier samen met een wijntje vanuit de regio.

We zouden eigenlijk macarons moeten eten, want dat is o.m. een zoetheid van het Baskenland.

Als we de haven voorbij wandelen komen we het **geboortehuis van Maurice Ravel** tegen. Het enige huis in de wijde omtrek dat zo vanuit Amsterdam zou kunnen komen. Want de eerste eigenaar was zo verliefd op de Amsterdamse huizen, dat hij er hier eentje liet bouwen. Het gezin Ravel, waarvan de moeder van Baskische afkomst was, is tijdens zijn eerste levensjaar al verhuisd naar Parijs.

Toen we de **kerk van St Baptist** binnengingen was mijn eerste gevoel "drama" een donkere kerk. Maar eens onze ogen waren aangepast na het felle zonlicht en dan in deze donkere kerk, werd het duidelijk! Heel het interieur was in hout, gaf een warm gevoel. Er waren 3 verdiepingen van houten gaanderijen, voelde heel Spaans aan. Het hoogzaal was in verguld hout, teatraal en drama. Ik kan het niet anders benoemen. Meestal, als we alleen in een kerk zijn, kan ik het niet laten van te zingen. Iets van Thaisé of een gewoon Marialiedje. Hier ook, maar het klonk niet! Door al dat houtwerk was er in feite geen akoestiek.

De doopvont trok mijn aandacht en ook in de kerk van St Vincent hetzelfde, gelijkaardig verguld houtwerk met gaanderijen, maar daar was het een eeuwenoude doopvont in Franse steen.

Vandaag was een dagje van veel wandelen, veel natuur maar ook van de ene verbazing in de andere !

Di5/10

Dit is een dag om vlug te vergeten...regenen en wilde zee! We ontbijten uitgebreid en nemen de nodige tijd om te douchen omdat we nog niet genoeg krijgen van al dat water.

Deze regio is ook zeer gekend voor de surfers. Overal staan op de parkings buscampers of camionnetjes die omgebouwd zijn met op het dak surfplanken in alle kleuren. De surfers staan zich op straat of op de parkings om te kleden. Ze hebben aan mekaar gestikte badhanddoeken met een kap aan. Heel wijd en breed zodat ze zich rustig kunnen omkleden. Op en tussen de golven zijn ze maar zwarte stipjes, maar van dichtbij is het mooi mansvolk!

Woe6/10

Het is terug mooi weer. We verplaatsen ons maar een kleine 10km. We rijden langs de supermarkt en installeren ons. Na de middag maken een wandeling op en rond de **camping Larouletta** en genieten van de mooie omgeving met het meer en de Pyreneeën in de verte.

Urrugne ligt vlak naast St Jean de Luz, aan de overkant van de grote baai. Op het uiterste punt staat **Fort Socoa**. Daar fietsen we morgen naartoe.

Do7/10

De blauwe lucht bij het ontwaken doet ons een mooie dag kado!

Voor het eerst in lange tijd ga ik terug fietsen en dat is goed gelukt. Onze fietstocht gaat langs mooie rustige wijken met mooie huizen, graspleinen, scholen en petanquebanen. We doen een babbeltje met de lokale bewoners die trots zijn op hun mooi Baskenland. Het Franse Baskenland was een grote onbekende voor ons, maar dat het zo mooi zou zijn? We hadden het niet kunnen dromen. Alles zo proper en netjes en een natuur oneindig groot en mooi! De oceaan beukt tegen de versterkte muren van het Fort. Op de bovenste trap eten we onze broodjes want het was te mooi om hier al verder te rijden. Urrugne en alles errond mag gezien worden!

Gisteren een rustige dag, lang ontbijt, machine was ingestoken, gaan zwemmen, gedoucht, middageten, naar supermarkt gefietst, kadootjes gekocht, en voor de rest niet veel. Jan is moe. Ik denk dat we wat veel hooi op onze vork hebben genomen. Begin van de week hebben we enorme wandeltocht gedaan en eergisteren dat fietstochtje was pittig, heeel pittig bergop! Dan dat zwemmen, hij was er nogal vlug terug uit ook al was het heerlijk warm water. ... ik hoop dat hij niets aan het broeien is... hij heeft weinig gegeten en is al vroeg gaan slapen. Vandaag een nieuwe dag.

We zijn in **Espelette** gekend om zijn rode pepertjes is. De Baskische peper die van origine uit Mexico komt. Al in de 16e eeuw werd deze peper geïntroduceerd in Frankrijk. In Espellete wordt de peper, tijdens een jaarlijks terugkerend festival, traditioneel buiten gehangen in rista's om te drogen. Wanneer de pepers droog zijn worden deze vaak vermalen tot poeder. Door zijn milde scherpte en heerlijke aroma wordt deze peper veelvuldig in de Baskische keuken gebruikt. **Camperplaats La ferme Erreka**

Zo 10/10

We nemen afscheid v onze Franse burens, lieve mensen vanuit Bordeaux.

We rijden een kleine 30km landinwaarts. Naar Espelette. Daar staan we helemaal alleen aan de voet een steile heuvelrug in de verte staan pottoks. Daarover later meer.

We rijden naar het dorp, gekend dus om de rode pepertjes, piment. Elk jaar opnieuw moeten de struikjes terug geplant worden. Aan de gevels hangen ze te drogen. We gaan kijken en proeven. De rode vrucht wordt gedroogd en fijn gemalen. Zo simpel is het. Een team van 6 neuzen bepaalt of het poeder voldoet aan alle voorschriften om het label van Espelette te krijgen. Het poeder wordt in een wijnglas gedaan zodat er geen invloeden zijn van andere geuren. Karton heeft een geur, plastic heeft een geur, glas niet.

Men gebruikt het poeder als smaakmaker, zoals peper. De nevenproducten zijn zeker noemenswaardig en lekker: confituur, ketchup, mosterd, van zacht naar heet, en heel heet!

Het dorp is heel mooi, zelfs het postkantoor valt niet uit de toon. Espelette wordt tijdens de zomermaanden overspoeld door toeristen. Volgend weekend is er het festival van de piment...maar dan zijn wij al lang uit de voeten.

Ma11/10

We klimmen helemaal naar boven naar de **14 Baskische grafstenen** van honderden jaren oud en een calvarie. Elk jaar processie naar daar boven!!! En steil hé pfff teut af waren we. Met fiets niet te doen. Het is een klein **bedevaartsoord in Ainhoa**. We hebben er bijna 2u over gedaan om boven te geraken. Het was heel steil en heel warm. Dus geregeld even op adem komen. Het uitzicht was adembenemend!!!

Di12/10

We bezochten het atelier **Lartigue 1910**. Hier wordt het authentieke Baskische linnengoed geweven.

Men weeft er 12meter op 1 uur. Het begon in de originele kleuren, katoendraad, blauw en later ook rood. De zee en veeteelt vond je terug, niet alleen op de gevels maar ook het linnen. In de winkel hing de tijdlijn van de kleuren in keukenhanddoeken. Te weten dat het ooit allemaal begon met lapjes stof om espadrils te maken. Daarna reden we richting Spanje maar ter hoogte van St Jean de Luz zagen we witte doeken op het spoor liggen....we lazen daarna in de krant ...4 spoorlopers, 3 dood, 1 zwaar gewond.... even slikken en bekomen...

We reden Spanje binnen en stonden we op de Mirador Jaizkibel! Prachtig!!! Geen zuchtje wind, mooi weer! Echt dat was de klim van ons Elna waard!

Woe13/10

Prachtige zonsopkomst, mist over de stranden en fris maar hartverwarmend. De nacht was rustig en stil, de natuur er rond slaapt mee het wijde vergezicht prachtig en daar beneden is het drukke leven ... we blijven nog eventjes hierboven. Het ontbijt met mooi panorama, wat wil je nog meer?

We reden terug naar Frankrijk, na getankt te hebben en in Mercadona te hebben gewinkeld.

We zijn toegekomen in Anglet, CP alles behalve elektr. 7,20€

Do14/10

We fietsen naar **Biarritz**, kort ritje en worden meteen ondergedompeld in de belle epoque periode maar ook de hedendaagse bouwstijl is sterk aanwezig. Groot, groter, grootst....indrukwekkend! Het zomerhuis v NapoleonIII is nu een 5sterren hotel en de winkelstraten hebben om ter mooiste winkels.

We eten een hapje in de overdekte markthal overgoten met een lekker wijntje.

De huizen en winkels zijn van grootse klasse met wereldmerken en prijskaartjes die je niet wil lezen... wij in ons fiets outfitje durven zo de winkels niet ingaan, we houden het maar bij etalage shoppen. De kaaswinkel zit niet om een kaasje verlegen, op het uitstalraam staat groot getiteld: 1000 kazen!!!

We komen bij de kleine haven en daar is het oude Biarritz! Verscholen achter een grote rots zijn de kleine vissershuisjes terug te vinden, daar is het echt gezellig. Alle kleine tafeltjes zijn bezet, de najaarszon geraakt net boven de rots uit en verwarmt de terrassen. De visserhuisjes en het kleine straatje lijken zo uit een postkaart te springen met daarbij de geur van gebakken vis maakt alles samen dit plaatje compleet!

vrij15/10

We zijn in Labenne een badplaats die er uitgestorven bij ligt, het drukke seizoen is voorbij en alle deuren zijn gesloten. Maar het strand blijft uitnodigend en wij genieten van dit mooie strand en gaan snoezen met de zon op ons hoedje. Het is zalig weer, een mens vergeet dat het oktober is.

Za16/10

We doen de dag van gisteren nog een keertje over en eindigen de dag met een lekker etentje. Lasagne van zeevruchten! Overheerlijk!

Zo17/10

Rustige zondag met wandeling, fietstochtje naar het zomerkerkje in de duinen. Groot was onze verbazing toen we door het duinenpad reden en een kerkje zagen staan in het midden van ... niets! We klauteren boven op een duin en rusten even uit... geen mens te horen of te zien....

Ma18/10

We rijden weer een stukje verder, eerst de broodnodige boodschappen om dan aan te komen op een camperplek in de duinen van Capbreton. Dit is pas echt vakantie! Slenteren op het strand, met de voeten in het water, en dan even in 't slaap vallen....

Maar de avond is er eentje om in te kaderen, het avondrood hebben we nog nooit zo mooi gezien! Prachtig!

Di19/10

Niet te geloven, maar vandaag staat de thermometer op 29°! Er is haast geen wind en de oceaan is spiegelglad! Na de middag gaan we zwemmen. Maar veel zwemmen zal er niet gebeuren, toch niet door ons. Ook vele anderen staan boven op de zandbank te kijken en te genieten van de enorme golfslag die ons bijna meesleurt. De golven zijn hier in de herfst het hoogst zegt men. Zwemmen is veel te gevaarlijk, maar het spektakel is enorm! De woeste blauwe golven slagen tegen de zandbank en het witte schuim komt tot tegen onze heupen en trekt even snel terug als dat het gekomen is. En terwijl we gillen en joelen als jonge kinderen springen er enkele dolfijnen vlak voor onze neus op in het water! We hebben er geen foto's van want we gingen

enkel in badpak het strand op, zelfs een handdoek is te warm! De buitendouche van ons Elna doet nu eindelijk eens dienst om het zout en het zand van ons af te spoelen niet voor de vaat!

Woe20/10

We hebben elke keer nieuwe burens, sinds gisteren zijn het Patrick et Suzanne. Zij is 80 maar kan gerust tien jaar jonger geschat worden en hij is bijna 70. Uitermate vriendelijke mensen, goed gevoel voor humor, praten traag en helpen ons uit onze Franse woorden te komen. Hoe je het ook noemt, fijne burens. We genieten samen van een koffietje, van Sangria en de woeste oceaan die ons spectaculaire beelden geeft! Als ze in de late namiddag vertrekken, laten ze al een leegte achter...en gelukkig, hun plekje wordt niet ingenomen! Ik zou het zelfs niet kunnen verdragen, maar we bewaren de mooiste herinneringen aan Capbreton en onze burens.

Do21/10

We rijden een goede 110km naar **Sainte Eulalie en Born**, ten zuiden van het meer v Biscarosse. We maken een mooie wandeling om te genieten van de laatste dagen mooi en warm weer en vooral de tientallen zwanen die hier hun habitat hebben. Alle witte stippen op het meer zijn zwanen en nu en dan vliegt er eentje op! Zo mooi om te zien! Er staan enkele gecamoufleerde jagershutten op het water met plasticen eenden rond om , ja, om eenden te lokken en te vangen... van dit soort natuurliefhebbers ben ik echt geen fan!
Rond de klok van 16u maken we koffie en komt er nog een camper op de camperplek gereden. Een Dettlef...ik kijk twee keer...jaja het zijn Patrick en Suzanne die al toeterend op de CP komen rijden. Gisteren had ik onze plek van vandaag tijdens een gesprek laten vallen...en toen zij hier in de buurt waren kwamen ze even kijken! Vwalla...we waren terug compleet. We wandelden opnieuw rond de kleine haven, dronken koffie en daarna heel lang aperitieven! Wat kan het camperleven mooi en leuk zijn!

22/10

Herfst in **Hostens**, met mooie spiegelingen in het water en wandeling naar het dorpje voor brood. Bij een kruidenier vinden we brood, een kleine kerk en een beenhouwer, meer is er niet. De wandeling naast het meer van Hostens was zo rustgevend...een plek waar het in de zomer super druk is, komt nu tot rust en straalt rust uit. Alles wat lekker is op de skötelbraai smaakt heerlijk in de herfstzon. En als de avond valt hoor je niets meer, zelfs het ruisen van de bomen is stilgevallen... de hele nacht lang.

23/10

Zondag gebruiken we om een lange rit van een goede 500km te bollen naar **Orléans**. En er is plaats aan de Loire waar de zwanen rustig voorbij glijden. **Cp La chapelle**

24/10

Met de fiets naar Orleans, langs een mooi rustig fietspad naast het water met geregeld fietspoortjes. We genieten van de mooie gebouwen en eten Orléaanse kip op grootmoeders wijze.
Als men in vroegere tijden azijn wou maken, werd het vat wijn maar half gevuld, zodat de azijnzuurbacteriën hun werk konden doen. Nog steeds wordt deze manier ingezet om hoogwaardige wijnazijn te maken. Het is de Orléans-methode, genoemd naar deze Franse stad waar ze tijdens de Middeleeuwen op punt werd gesteld. We bezoeken de kathedraal, majestueus groot met de Koninklijke zetel die uniek is.
Het oudste hotel de ville uit de Renaissance is volledig intact met vastgenagelde wandbekleding en originele meubelen. De trouwzaal is prachtig mooi met een collectie heel mooie antieke stoelen, sommige zelfs met een kroontje

25/10

We rijden naar **Lac du Der**! Dit wordt de kers op de taart! **camping Presqu'île**

Het Lac du Der-Chantecoq is een kunstmatig meer dat aangelegd werd in 1974 om het water dat door de Marne stroomt te reguleren. De Marne mondt nabij Parijs in de Seine uit. De aanleg van het Lac du Der was nodig om ervoor te zorgen dat enerzijds het water in Parijs niet te hoog kwam en dat anderzijds er daar steeds genoeg water door de Seine stroomt. Het meer is naar de vlakte genoemd waarin het ligt, de Der, en het dorp

Chantecocq, dat door het meer onder water is komen te staan. Door de aanleg van het meer verdwenen ook de dorpen Champaubert-aux-Bois en Nuisement-aux-Bois.

Dit meer is de woonplaats of ook rustplaats van vele soorten vogels geworden en vandaag zijn wij speciaal voor de kraanvogels gekomen die hier gedurende een maand elke avond neerstrijken om 's ochtends terug te vertrekken. En als de dag overgaat in de nacht hoor je alleen nog het geschetter en gekwetter van de kraanvogels... terwijl de hemel warm kleurt, gaan alle toeschouwers rustig naar hun eigen plekje. Iedereen is stil en laat de watervogels hun zegje doen...

We krijgen het bericht dat de laatste 2 dagen er tussen de 60 000 en 65 000 kraanvogels per dag kwamen overnachten!

Deze morgen werd ik wakker en hoorde de kraanvogels al kwetteren! Ik trok vlug mijn jeans aan, sokken, dikke trui, jas en haar recht omhoog in alle richtingen, ikke naar buiten.

Wat ik te zien kreeg kan ik niet beschrijven en ook de foto's geven het niet echt weer. Overal en langs alle kanten vlogen de groepen kraanvogels, op een lange rij of veelal in een V-vorm. De opkomende zon, de maan die aarzelend verdween en boven het meer de kraanvogels. Zo blij ben ik nog niet dikwijls wakker geworden!

We kunnen er niet genoeg van krijgen, tijdens deze dagen staan de watervogels in het spotlicht en de kraanvogels spelen de hoofdrol!

De natuur is heel mooi en straalt alle rust uit, net dat wat een mens na 2 maanden rondtoeren nodig heeft.

De kraaiende haan herinnert aan het verloren dorpje Chantecocq dat zichzelf prijs moest geven om dit kunstmatige meer aan te leggen. Samen met nog 2 andere dorpjes. Ik hoop dat Parijs hen eeuwig dankbaar is!!

Deze voormiddag wandelen we een stuk rond het meer. De grote lawijters zijn deze morgen weggevlogen, richting Zuiden. De rust en de kalmte is weergekeerd, voor eventjes toch want vanavond komt er weer een nieuwe groep kraanvogels overnachten! Het Lac du Der is op zijn breedste 20km en 20m diep. We hebben ook een stuk ervan gefietst. Heel de toer rond zou zo'n 40km zijn. De stand van het water wordt zo laag mogelijk gehouden, vandaar dat alle plezierboten moesten weggehaald worden.

Tijdens het ontbijt zagen we beweging op het meer... we konden niet direct thuisbrengen wat het was.... het waren duizenden zwarte watervogels bij mekaar die plots vertrokken! Ze vlogen net boven het water. Het duurde zeker 10 min. Heb geprobeerd het vast te leggen maar dat was moeilijk. De donkere lijn op het water is wat er maar te zien is op de foto samen met deze mooie herinnering.

En dan is het tijd om te vertrekken...

Onderweg zien we het lappendeken van de velden die er leeg en verlaten bijliggen. Ze hebben het beste van zichzelf gegeven en zijn aan rust toe, om in het volgende voorjaar terug gastheer te zijn voor nieuw plantgoed. De velden met koolzaad zorgen voor helder voetlicht en de roestbruine bladeren van de bomen rond de percelen stralen in de herfstzon warmte uit. Ze hebben genoeg voor verkoeling gezorgd tijdens de warme zomerdagen, nu staan ze gloeiend te pronken in de zon!

We rijden de toeristische champagneroute. Dat een perceel wijngaard gemakkelijk een miljoen kost, zien we nu letterlijk! Ze zijn goud waard, de gouden hellingen van de Champagnestreek.

We komen bij champagne Nowack waar plaats is voor een 10-tal campers en ...champagne! De gastheer nodigt ons uit om te komen proeven. Dat het maar snel 17u30 is!

We zijn terug thuis, ons Elna staat voor de deur vol herinneringen van een mooie lange reis!

Een reis die ons bracht naar:

- het mooie rustige Noirmoutier, waar je kleine steegjes kan vinden afgeboord met witte huizen, de haven, de kerk uit de 12e eeuw en het middeleeuwse kasteel dat een museum over de geschiedenis van het eiland herbergt. Waar je urenlang kan fietsen rond de salinas en de "fleur de sel" in de hoekjes ligt.
- het drukkerre île de Ré waar dorpjes als pareltjes zijn en naast de mooie stranden liggen. Waar de vruchten uit de zee je elke keer weer opnieuw weten te verleiden.
- de betonnen kerk van Royan
- het Chateau Marquis de Vauban waar de rode wijn de hoofdrol speelt
- de geurige regio van de Médoc met de mooie wijnhuizen, waar we tijdens de pluk doorreden in een zweem van een bijna wijnaroma.

- de kracht en pracht van de woeste Oceaan Atlantique waaronder enorme valleien en canyons verborgen liggen en een voor ons ongekende onder waterwereld met onnoemelijk veel dierlijk leven!
- het voor ons ongekende o zo mooie Baskenland!
- de kleuren, geuren en smaken van nieuwe gerechten
- het mooie linnen dat nu mijn keuken kleur geeft
- de lange blonde stranden o.a. In Capbreton die eb en vloed toelaten op het ritme van de oceaan
- de stad Orléans die een eerbetoon aan Jeanne d'arc brengt
- de kraanvogels die de dag met hun geschetter afsluiten maar elke ochtend de hemel invlogen naar verre oorden...

Als we onze kinderen en de kleintjes hebben terug gezien en later op de dag het hoogst nodige al uitgeladen is, zitten we 's avonds in onze woonkamer veel te ver van mekaar. We kruipen dicht bijeen.... Morgen "kicken" we wel af van een mooie lange reis! Een reis om in te kaderen!!

Jan en Mieke